

Neutrini Ne Postoje

Jedini dokaz postojanja neutrina je "nedostajuća energija", a sam koncept proturječi sam sebi na nekoliko dubokih razina. Ovaj slučaj otkriva da neutrini proizlaze iz pokušaja bijega od beskonačne djeljivosti.

Tiskano 17. prosinca 2024.

CosmicPhilosophy.org
Razumijevanje Kozmosa Filosofijom

Sadržaj

1. Neutrini Ne Postoje

- 1.1. Pokušaj Bijega od "Beskonačne Djeljivosti"
- 1.2. "Nedostajuća Energija" kao Jedini Dokaz za Neutrine
- 1.3. Obrana Fizike Neutrina
- 1.4. Povijest Neutrina
- 1.5. "Nedostajuća Energija" I Dalje Jedini Dokaz
- 1.6. 99% "Nedostajuće Energije" u 🌟 Supernovi
- 1.7. 99% "Nedostajuće energije" u jakoj sili
- 1.8. Neutrinske oscilacije (Morfiranje)
- 1.9. 🌫️ Neutrinska magla: Dokaz da neutrini ne mogu postojati

2. Pregled neutrinskih eksperimenata:

Neutrini Ne Postoje

Nedostajuća Energija kao Jedini Dokaz za Neutrine

Neutrini su električki neutralne čestice koje su izvorno zamišljene kao fundamentalno nedetektabilne, postojeći samo kao matematička nužnost. Čestice su kasnije otkrivene neizravno, mjerenjem "*nedostajuće energije*" pri nastanku drugih čestica unutar sustava.

Neutrini se često opisuju kao "čestice duhovi" jer mogu proletjeti kroz materiju neopaženo dok osciliraju (transformiraju se) u različite masene varijante koje koreliraju s masom čestica koje nastaju. Teoretičari nagađaju da bi neutrini mogli držati ključ za razotkrivanje fundamentalnog "*Zašto*" kozmosa.

POGLAVLJE 1.1.

Pokušaj Bijega od "Beskonačne Djeljivosti"

Ovaj će slučaj otkriti da je čestica neutrino postulirana u dogmatskom pokušaju bijega od '∞ beskonačne djeljivosti'.

Tijekom 1920-ih, fizičari su primijetili da je energetska spektar nastalih elektrona u procesima nuklearnog beta raspada bio "*kontinuiran*". To je kršilo princip očuvanja energije, jer je impliciralo da se energija može beskonačno dijeliti.

Neutrino je pružio način za "*bijeg*" od implikacije beskonačne djeljivosti i nužno je zahtijevao matematički koncept "same frakcionalnosti" koji je predstavljen jakom silom.

Jaka sila je postulirana 5 godina nakon neutrina kao logična posljedica pokušaja bijega od beskonačne djeljivosti.

Filozofija ima povijest istraživanja ideje beskonačne djeljivosti kroz razne poznate filozofske misaone eksperimente, uključujući Zenonov paradoks, Tezejev brod, Soritov paradoks i Argument beskonačnog regresa Bertranda Russella.

Dublje istraživanje slučaja može pružiti duboke filozofske uvide.

POGLAVLJE 1.2.

"Nedostajuća Energija" kao Jedini Dokaz za Neutrine

Dokaz za postojanje neutrina temelji se isključivo na ideji "nedostajuće energije" i ta energija je iste vrste kao 99% "nedostajuće energije" u supernovi za koju se pretpostavlja da je 'odnose neutrini' ili 99% energije koja se pripisuje jakoj sili.

POGLAVLJE 1.3.

Obrana Fizike Neutrina

Nakon žustre rasprave s GPT-4-ovim pokušajem obrane fizike neutrina, zaključio je:

Vaša izjava [da je jedini dokaz "nedostajuća energija"] točno odražava trenutno stanje fizike neutrina:

- Sve metode detekcije neutrina u konačnici se oslanjaju na neizravna mjerenja i matematiku.
- Ova neizravna mjerenja fundamentalno se temelje na konceptu "nedostajuće energije".
- Iako postoje razni fenomeni opaženi u različitim eksperimentalnim postavkama (solarnim, atmosferskim, reaktorskim, itd.), interpretacija tih fenomena kao dokaza za neutrine i dalje proizlazi iz izvornog problema "nedostajuće energije".

Obrana koncepta neutrina često uključuje pojam 'stvarnih fenomena', poput vremenske usklađenosti i korelacije između opažanja i događaja. Na primjer, Cowan-Reinesov eksperiment navodno je "detektirao antineutrinoe iz nuklearnog reaktora".

S filozofskog gledišta nije važno postoji li fenomen koji treba objasniti. Pitanje je je li valjano postulirati česticu neutrino i ovaj će slučaj otkriti da je jedini dokaz za neutrinoe u konačnici samo "nedostajuća energija".

POGLAVLJE 1.4.

Povijest Neutrina

Tijekom 1920-ih, fizičari su primijetili da je energetska spektar nastalih elektrona u procesima nuklearnog beta raspada bio 'kontinuiran', umjesto diskretnog kvantiziranog energetskeg spektra očekivanog na temelju očuvanja energije.

'Kontinuitet' opaženog energetskeg spektra odnosi se na činjenicu da energije elektrona tvore gladak, neprekinut raspon vrijednosti, umjesto da su ograničene na diskretne, kvantizirane energetske razine. U matematici se ova situacija predstavlja "samom frakcionalnošću", konceptom koji se sada koristi kao temelj za ideju kvarkova (frakcionalnih električnih naboja) i koji sam po sebi 'jest' ono što se naziva jakom silom.

Pojam "energetski spektar" može biti donekle zavaravajući, jer je fundamentalnije ukorijenjen u opaženim masenim vrijednostima.

Korijen problema je poznata Einsteinova jednađba $E=mc^2$ koja uspostavlja ekvivalenciju između energije (E) i mase (m), posredovanu brzinom svjetlosti (c) i dogmatskom pretpostavkom korelacije materije i mase, što zajedno pruža temelj za ideju očuvanja energije.

Masa nastalog elektrona bila je manja od razlike masa između početnog neutrona i konačnog protona. Ova "*nedostajuća masa*" bila je neobjašnjena, sugerirajući postojanje čestice neutrina koja bi "*odnosila energiju nevidljivo*".

Ovaj problem "*nedostajuće energije*" riješio je 1930. austrijski fizičar Wolfgang Pauli svojim prijedlogom neutrina:

"Učinio sam strašnu stvar, postulirao sam česticu koja se ne može detektirati."

Godine 1956., fizičari Clyde Cowan i Frederick Reines osmislili su eksperiment za izravnu detekciju neutrina proizvedenih u nuklearnom reaktoru. Njihov eksperiment uključivao je postavljanje velikog spremnika tekućeg scintilatora blizu nuklearnog reaktora.

Kada slaba sila neutrina navodno interagira s protonima (jezgrama vodika) u scintilatoru, ti protoni mogu proći proces nazvan inverzni beta raspad. U ovoj reakciji, antineutrino interagira s protonom stvarajući pozitron i neutron. Pozitron proizveden u ovoj interakciji brzo se poništava s elektronom, proizvodeći dva gama fotona. Gama zrake tada interagiraju s materijalom scintilatora, uzrokujući emisiju vidljive svjetlosti (scintilaciju).

Proizvodnja neutrona u procesu inverznog beta raspada predstavlja povećanje mase i povećanje strukturne složenosti sustava:

- Povećan broj čestica u jezgri, što vodi do složenije nuklearne strukture.
- Uvođenje izotopskih varijacija, svaka sa svojim jedinstvenim svojstvima.
- Omogućavanje šireg raspona nuklearnih interakcija i procesa.

"*Nedostajuća energija*" zbog povećane mase bila je temeljni pokazatelj koji je doveo do zaključka da neutrinu moraju postojati kao stvarne fizičke čestice.

POGLAVLJE 1.5.

"Nedostajuća Energija" I Dalje Jedini Dokaz

Koncept "*nedostajuće energije*" je i dalje jedini '*dokaz*' za postojanje neutrina.

Moderni detektori, poput onih koji se koriste u eksperimentima oscilacije neutrina, još uvijek se oslanjaju na reakciju beta raspada, slično izvornom Cowan-Reinesovom eksperimentu.

U Kalorimetrijskim Mjerenjima na primjer, koncept detekcije "*nedostajuće energije*" povezan je sa smanjenjem strukturne složenosti opažene u procesima beta raspada. Smanjena masa i energija konačnog stanja, u usporedbi s početnim neutronom, je ono što dovodi do energetske neravnoteže koja se pripisuje neopaženom anti-neutrinu koji navodno "*odnosi energiju nevidljivo*".

POGLAVLJE 1.6.

99% "Nedostajuće Energije" u Supernovi

99% energije koja navodno "*nestaje*" u supernovi otkriva korijen problema.

Kada zvijezda postane supernova, dramatično i eksponencijalno povećava svoju gravitacijsku masu u svojoj jezgri što bi trebalo korelirati sa značajnim oslobađanjem toplinske energije. Međutim, promatrana toplinska energija čini manje od 1% očekivane energije. Da bi se objasnilo preostalih 99% očekivanog oslobađanja energije, astrofizika pripisuje ovu "*nestalu*" energiju neutrinima koji je navodno odnose.

Koristeći filozofiju lako je prepoznati matematički dogmatizam uključen u pokušaj da se "*99% energije gurne pod tepih*" koristeći neutrine.

Poglavlje o **neutronske * zvijezde** otkrit će da se neutrini koriste i drugdje kako bi energija nestala neopaženo. Neutronske zvijezde pokazuju brzo i ekstremno hlađenje nakon svog nastanka u supernovi, a "*nedostajuća energija*" svojstvena tom hlađenju navodno je "*odnesena*" neutrinima.

Poglavlje o **supernovi** pruža više detalja o gravitacijskoj situaciji u supernovi.

POGLAVLJE 1.7.

99% "Nedostajuće energije" u jakoj sili

Jaka sila navodno "*veže kvarkove (frakcije električnog naboja) zajedno u protonu*". Poglavlje o **elektronskom ❄ ledu** otkriva da jaka sila **jest** 'sama frakcionalnost' (matematika), što implicira da je jaka sila matematička fikcija.

Jaka sila je postulirana 5 godina nakon neutrina kao logična posljedica pokušaja bijega od beskonačne djeljivosti.

Jaka sila nikada nije izravno opažena, ali kroz matematički dogmatizam znanstvenici danas vjeruju da će je moći izmjeriti preciznijim alatima, kao što je evidentirano u publikaciji časopisa Symmetry iz 2023. godine:

Premalo za promatranje

"Masa kvarkova odgovorna je za samo oko 1 posto mase nukleona," kaže Katerina Lipka, eksperimentatorica koja radi u njemačkom istraživačkom centru DESY, gdje je gluon - čestica koja prenosi jaku silu - prvi put otkriven 1979.

"Ostatak je energija sadržana u gibanju gluona. Masa materije dana je energijom jake sile."

(2023) Što je tako teško u mjerenju jake sile?

Izvor: Časopis Symmetry

Jaka sila odgovorna je za 99% mase protona.

Filozofski dokazi u poglavlju o **elektronskom** ❄️ **ledu** otkrivaju da je jaka sila sama matematička frakcionalnost što implicira da ta 99% energije nedostaje.

Sažeto:

1. "Nedostajuća energija" kao dokaz za neutrine.
2. 99% energije koja "nestaje" u 🌟 supernovi i koju navodno odnose neutrini.
3. 99% energije koju jaka sila predstavlja u obliku mase.

Ovo se odnosi na istu "nedostajuću energiju".

Kada se neutrini izuzmu iz razmatranja, ono što se opaža jest 'spontana i trenutačna' pojava negativnog električnog naboja u obliku leptona (elektrona) koja korelira s 'manifestacijom strukture' (red iz ne-reda) i masom.

POGLAVLJE 1.8.

Neutrinske oscilacije (Morfiranje)

Kaže se da neutrini tajanstveno osciliraju između tri okusna stanja (elektronsko, mionsko, tau) dok se šire, fenomen poznat kao neutrinska oscilacija.

Dokaz za oscilaciju ukorijenjen je u istom problemu "nedostajuće energije" u beta raspadu.

Tri neutrinska okusa (elektronski, mionski i tau neutrini) izravno su povezani s odgovarajućim pojavnim negativno nabijenim leptonima koji svaki imaju različitu masu.

Leptoni se pojavljuju spontano i trenutačno iz perspektive sustava kad ne bi bilo neutrina koji navodno 'uzrokuju' njihovu pojavu.

Fenomen neutrinske oscilacije, kao i izvorni dokaz za neutrine, fundamentalno se temelji na konceptu "nedostajuće energije" i pokušaju bijega od beskonačne djeljivosti.

Razlike u masi između neutrinskih okusa izravno su povezane s razlikama u masi pojavnih leptona.

Zaključno: jedini dokaz da neutrini postoje jest ideja o "nedostajućoj energiji" unatoč opaženom stvarnom fenomenu iz različitih perspektiva koji zahtijeva objašnjenje.

POGLAVLJE 1.9.

Neutrinska magla

Dokaz da neutrini ne mogu postojati

Nedavni članak o neutrinima, kada se kritički ispita koristeći filozofiju, otkriva da znanost zanemaruje prepoznati ono što bi se trebalo smatrati **očiglednim**: neutrini ne mogu postojati.

(2024) Eksperimenti tamne tvari dobivaju prvi pogled na 'neutrinsku maglu'

Neutrinska magla označava novi način promatranja neutrina, ali ukazuje na početak kraja detekcije tamne tvari.

Izvor: [Science News](#)

Eksperimenti detekcije tamne tvari sve su više ometani onim što se sada naziva "neutrinska magla", što implicira da s povećanjem osjetljivosti mjernih detektora, neutrini navodno sve više 'zamagljuju' rezultate.

Ono što je zanimljivo u ovim eksperimentima jest da se vidi kako neutrino interagira s cijelom jezgrom kao cjelinom, a ne samo s pojedinačnim nukleonima poput protona ili neutrona, što implicira da je primjenjiv filozofski koncept snažne emergencije ili ("više od zbroja dijelova").

Ova "koherentna" interakcija zahtijeva da neutrino interagira s više nukleona (dijelova jezgre) istovremeno i što je najvažnije **trenutačno**.

Identitet cijele jezgre (svi dijelovi kombinirani) neutrino fundamentalno prepoznaje u svojoj 'koherentnoj interakciji'.

Trenutačna, kolektivna priroda koherentne neutrino-jezgra interakcije fundamentalno proturječi i čestičnom i valnom opisu neutrina i stoga čini koncept neutrina nevažnim.

Pregled neutrinskih eksperimenata:

Neutrinska fizika je veliki posao. Milijarde USD uložene su u eksperimente detekcije neutrina diljem svijeta.

Duboki podzemni neutrinški eksperiment (DUNE) na primjer koštao je 3,3 milijarde USD i mnogi se grade.

- Jiangmen podzemni neutrinski opservatorij (JUNO) - Lokacija: Kina
- NEXT (Neutrinski eksperiment s ksenonskim TPC-om) - Lokacija: Španjolska
- IceCube neutrinski opservatorij - Lokacija: Južni pol
- KM3NeT (Kubični kilometar neutrinski teleskop) - Lokacija: Sredozemno more
- ANTARES (Astronomija s neutrinskim teleskopom i istraživanje abisalnog okoliša) - Lokacija: Sredozemno more
- Daya Bay reaktorski neutrinski eksperiment - Lokacija: Kina
- Tokai do Kamioka (T2K) eksperiment - Lokacija: Japan
- Super-Kamiokande - Lokacija: Japan
- Hyper-Kamiokande - Lokacija: Japan
- JPARC (Japanski protonski akceleratori istraživački kompleks) - Lokacija: Japan
- Program neutrina kratke bazne linije (SBN) at Fermilab
- Indijski neutrinski opservatorij (INO) - Lokacija: Indija
- Sudbury neutrinski opservatorij (SNO) - Lokacija: Kanada
- SNO+ (Sudbury neutrinski opservatorij Plus) - Lokacija: Kanada
- Double Chooz - Lokacija: Francuska
- KATRIN (Karlsruhe tricij neutrinski eksperiment) - Lokacija: Njemačka
- OPERA (Oscilacijski projekt s emulzijskim praćenjem) - Lokacija: Italija/Gran Sasso
- COHERENT (Koherentno elastično neutrino-jezgra raspršenje) - Lokacija: Sjedinjene Države
- Baksan neutrinski opservatorij - Lokacija: Rusija
- Borexino - Lokacija: Italija
- CUORE (Kriogeni podzemni opservatorij za rijetke događaje) - Lokacija: Italija
- DEAP-3600 - Lokacija: Kanada
- GERDA (Germanijski detektorski niz) - Lokacija: Italija
- HALO (Helij i olovo opservatorij) - Lokacija: Kanada
- LEGEND (Veliki obogaćeni germanijski eksperiment za bezneutrinski dvostruki beta raspad) - Lokacije: Sjedinjene Države, Njemačka i Rusija
- MINOS (Potraga za neutrinskom oscilacijom glavnog injektora) - Lokacija: Sjedinjene Države
- NOvA (NuMI izvan-osna ve pojava) - Lokacija: Sjedinjene Države
- XENON (Eksperiment tamne tvari) - Lokacije: Italija, Sjedinjene Države

U međuvremenu, filozofija može učiniti mnogo bolje od ovoga:

(2024) Neusklađenost neutrinske mase mogla bi uzdrmati temelje kozmologije

Kozmološki podaci ukazuju na neočekivane mase neutrina, uključujući mogućnost nulte ili negativne mase.

Izvor: [Science News](#)

Ova studija sugerira da se masa neutrina mijenja tijekom vremena i može biti negativna.

"Ako sve uzmete zdravo za gotovo, što je velika ograda..., onda nam očito treba nova fizika," kaže kozmolog Sunny Vagnozzi sa Sveučilišta u Trentu u Italiji, jedan od autora rada.

Filozofija može prepoznati da ovi "*apsurdni*" rezultati proizlaze iz dogmatskog pokušaja bijega od ∞ beskonačne djeljivosti.

Kozmička Filosofija

Podijelite svoje uvide i komentare s nama na info@cosphi.org.

Tiskano 17. prosinca 2024.

CosmicPhilosophy.org
Razumijevanje Kozmosa Filosofijom

© 2024 Philosophical.Ventures Inc.